Dosarul nr. 5r-76/24
4-24085382-28-5r-01082024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

21 ianuarie 2025 mun. Edineț

Judecătoria Edineț, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Toma Alexandru
Grefier Burlac Corina
examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de către Ababii Constantin, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare Nord seria/nr. ***** din 04 iulie 2024, prin care Ababii Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional al RM, și sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale ce reprezintă echivalentul sumei de 600 lei şi cu aplicarea a 2 puncte de penalizare,

c o n s t a t ă:

La 04 iulie 2024, agentul constatator SSP al SP Edineț, Ocnița, Briceni, al Direcției patrulare Nord, agent șef principal Iacobciuc Roman a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. ***** prin care Ababii Constantin a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 12 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 600 lei şi cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

La data de 19 iulie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Ababii Constantin a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și decizie de sancționare inclusă în acesta prin care a solicitat declararea nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi încetarea procesului contravenţional.

În argumentarea contestației petiționarul a menționat că, la data de 04 iulie 2024 i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** prin care a fost învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că a ignorat cerințele indicatorului rutier 4.1.3 (direcție obligatorie de deplasare).

Indică că nu este de acord cu fapta imputată ca fiind săvârșită, o consideră neîntemeiată, iar procesul contravențional urmează a fi încetat.

Comunică că, la caz de către agentul constatator nu au fost acumulate probe suficiente în vederea demonstrării vinovăției sale și demonstrarea faptei imputate precum și faptul constatării încălcării legislației contravenționale. Or, o atare decizie de care a fost învinuit nu putea avea loc fără o acumulare de probe minimă.

Notează că agentul constatator prin decizia sa a aplicat amenda maximă prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, fapt care contravine principiului individualizării aplicării amenzii contravenționale.

Evidențiază că pct. 7 și 11 din procesul-verbal cu privire la contravenție nu este completat, ceia ce demonstrează lipsa probelor anexate la materialul contravențional, or menționarea corpurilor delicte și a anexelor în procesul-verbal cu privire la contravenție este obligatorie din mai multe motive importante: specificarea corpurilor delicte şi a anexelor asigură claritatea şi transparenţa în ceea ce priveşte faptele şi probele care stau la baza constatării contravenţiei. Astfel, toate părţile implicate (contravenient, autorităţi, eventual judecător) au o înţelegere clară şi completă a situaţiei.

La fel, menţionarea detaliată a corpurilor delicte şi a anexelor permite persoanei acuzate de contravenţie să-şi pregătească apărarea în mod adecvat. Fără aceste informaţii, contravenientul ar putea fi dezavantajat, neavând acces la toate datele relevante pentru a contesta sancţiunea.

Susține că pentru ca un proces-verbal de contravenţie să fie valid din punct de vedere legal, acesta trebuie să conţină toate elementele esenţiale prevăzute de lege. Lipsa unor detalii importante, cum ar fi corpurile delicte şi anexele, poate duce la anularea procesului-verbal.

Corpurile delicte şi anexele reprezintă probele pe baza cărora se stabileşte vinovăţia sau nevinovăţia contravenientului. Fără o menţionare clară a acestor probe, este dificil de demonstrat în mod obiectiv că a avut loc o contravenţie şi că persoana respectivă este responsabilă pentru aceasta.

Explică că, menționarea exactă a corpurilor delicte şi a anexelor ajută la încadrarea corectă a faptelor în categoria contravenţiilor prevăzute de lege. Astfel, se evită eventualele erori sau abuzuri din partea autorităţilor.

Instanța de judecată menționează că contestaţia şi materialele dosarului contravenţional la data de 01 august 2024 au fost expediate în adresa Judecătoriei Edineț, sediul Central fiind repartizate judecătorului Toma Alexandru.

În ședința de judecată, petiționarul Ababii Constantin, reprezentantul acestuia avocatul Lucia Maier și agentul constatator SSP al SP Edineț, Ocnița, Briceni, al Direcției patrulare Nord, agent șef principal Iacobciuc Roman, în pofida citării legale despre data, ora și locul examinării contestației, nu s-au prezentat și

nu au comunicat motivele neprezentării, iar în acest context, instanța de judecată consideră că a fost respectată procedura de citare legală.

Mai mult, instanța precizează că petiționarul Ababii Constantin și reprezentantul acestuia avocatul Lucia Maier au fost citați legal, faptul dat fiind confirmat prin telefonogramă (f. d. 46). Totodată este de menționat că aceștia au fost citați legal și la ședințele anterioare care au fost amânate la solicitarea avocatului petiționarului (f. d. 24, 30). Iar agentul constătător a fost înștiințat prin recipisa contra semnătură (f. d. 45).

Aşadar, instanţa notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) și respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar petiționarul, reprezentantul acestuia și agentul constatator nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre data, locul și timpul examinării cauzei, astfel prin prisma art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestora, cu remiterea copiei de pe hotărâre

Examinând contestația și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. ***** din 04 iulie 2024, petiționarul Ababii Constantin a fost sancționat contravențional, reținându-se în sarcina sa săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) al Codului contravențional, pe faptul că la 03 iunie

2024, în perioada de timp 19:45 – 20:00, pe traseul M5 km71+800/tr. G9/, str. *****, conducând automobilul de model Volvo cu nr. de înmatriculare *****, a ignorat cerințele indicatorului rutier 4.1.3 (direcție obligatorie de deplasare).

Instanța statuează că contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție din 04 iulie 2024 a fost depusă de către petiționar la 16 iulie 2024 (f. d. 7), fiind înregistrată în cancelaria INSP Direcția patrulare Nord cu nr. „315” la 23 iulie 2024 (f. d. 3), adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

La fel, din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, Contravenţiile prevăzute la art.47, art.48[1] alin.(7), art.49, 50, 52, 52[1], 54, 68[1]–71, 73, 76[1], art.77 alin.(8), art.77[2], 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80[1], 85–87, 89–91, art.91[1] alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180[1], art.197 alin.(5), art.201–203, 205, 207[1], 209, 220, 221, 222–226, **228–243**, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263[1], 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287[3], 289[1], 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327[4], 331, 332, 332[1], 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350[2], 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (2[1]), (5), (6) şi (10), art.365, 365[3] şi 365[5] se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces

echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. ***** din 04 iulie 2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei, iar decizia de sancţionare este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, astfel nu pot fi reţinute obiecţii privind descrierea faptei.

În continuare, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absența făptuitorului Ababii Constantin, în temeiul art. 443 alin. (6) Cod contravențional, faptul absenţei persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional fiind certificat prin semnătura martorului Laiu Iulian, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia, ulterior la data de 11 iulie 2024 (f. d. 6), în conformitate cu prevederile art. 443 alin. (13) Cod contravențional, copia de pe procesul-verbal a fost remisă în adresa cet. Ababii Constantin.

Prin urmare instanța de judecată va respinge alegațiile petiționarului Ababii Constantin privind lipsa probelor care ar demonstra vinovăția sa în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, or potrivit materialului acumulat și remis în adresa instanței în original, s-a stabilit că, la data de 03 iunie 2024 de la DZN a fost recepționată informația telefonică prin care persoana pe nume Oleinic Igor a comunicat că la stația de alimentare „Lukoil”, șoferul automobilului de model Volvo cu nr. de înmatriculare ***** se află în stare de ebrietate.

Potrivit informației din data de 03 iunie 2024, s-a stabilit că, la data de 03 iunie 2024, aproximativ la orele 20:10 pe traseul M-5, pentru conducere neadecvată a fost stopat automobilul de model Volvo XC 60 cu nr. de înmatriculare *****, la care conducătorul a refuzat de a stopa la cerințele legale a inspectorilor de poliție, deplasându-se în direcția s. Ruseni, r. Edineț.

Din conținutul raportului SSP al SP Edineț, Ocnița, Briceni, agent șef principal Iacobciuc Roman, s-a reținut că în jurul orelor 20:00 a primit informația telefonică precum că la stația „Lukoil” din or. Edineț, o persoană de gen masculin, vizibil în stare de ebrietate alcoolică se afla la volanul automobilului de model Volvo ***** și s-a deplasat într-o direcție necunoscută.

Vinovăția făptuitorului în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional instanța o va reține și din conținutul explicațiilor oferite de către Oleinic Igor la data de 03 iunie 2024.

De altfel, potrivit informației prezentate de către agentul constatator, instanța de judecată a reținut că, la 16 iulie 2024, făptuitorul Ababii Constantin a achitat amenda în sumă de 600 lei stabilită în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție din *****.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, în privința căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție*, *fotografii*, *înscrisuri* etc..

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. ***** din 04 iulie 2024 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, instanța remarcă că petiționarul Ababii Constantin a fost sancționat în temeiul art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, *Nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie şi a celui destinat vehiculelor de rută*

și *se sancţionează cu avertisment sau cu amendă de la 10 la 12 unităţi convenţionale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost

confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - informațiile perfectate la data de 03 iunie 2024, raportului SSP al SP Edineț, Ocnița, Briceni, agent șef principal Iacobciuc Roman, explicația cet. Oleinic Igor din data de 03.06.2024, procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă, cazierul contravențional prezentat pe numele făptuitorului din care instanța a stabilit că în perioada de timp 2010-2024 făptuitorul a comis 34 contravenții, informația cu privire la executarea sancțiunii contravenționale.

În aceste condiţii, instanţa relevă că potrivit constatărilor personale ale agentului constatator, denotă cert data comiterii faptei la 03 iunie 2024, perioada comiterii faptei cuprinsă între ora 19:45-20:00, vehiculul utilizat de model Volvo cu n/î *****.

La fel, din procesul-verbal cu privire la contravenţie, fapta a avut loc în mun. Edineț, str. *****, traseul M5 km71+800/tr. G9/.

Respectiv, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că întradevăr fapta incriminată a avut loc, adică mijlocul de transport nominalizat, a fost condus la data indicată şi pe porţiunea de drum indicată ignorând cerințele indicatorului rutier 4.1.3 RCR, cu vinovăţie, chiar dacă ultimul solicită declararea nulităţii procesului - verbal cu privire la contravenţie şi nu infirmă de altfel faptele incriminate şi astfel argumentele cet. Ababii Constantin nu sunt însoţite de circumstanţe obiective întemeiate sau alte probe în acest sens, ci doar cu o referinţă abstractă la administrarea ineficientă a probelor în acuzarea sa și indicarea normelor generale de care trebuie să se conducă un stat de drept.

În consecutivitate, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. ***** din 04 iulie 2024 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, or acesta reprezintă şi convingerea agentului constatator despre comiterea unei contravenţii.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nicio îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la alineatul (1) a art. 240 a Codului contravenţional.

Totodată, instanța de judecată reflectă că, petiționarului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a expune argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, însă la caz nu şi-a prezentat nici o probă pertinentă în puterea de a răsturna cele constatate şi probate de agentul constatator.

Astfel, inclusiv în speţă, instanţa a apreciat corectitudinea constatării faptei şi necesitatea sancţionării făptuitorului prin analiza mijloacelor de protejare a

interesului public în cauză şi respectiv prin asigurarea unor măsuri care să nu implice vreo limitare a drepturilor omului ori ca limitarea necesară să fie cât mai redusă, constatând că petiţionarul nu a fost restrâns în anumite drepturi şi libertăţi.

Mai mult, instanţa constată că, de către agentul constatator a fost asigurată şi proporționalitatea dintre mijloacele utilizate – cuantumul amenzii aplicate, și scopul urmărit – prevenirea unui pericol public din care pot rezulta alte consecinţe grave orientate împotriva altor participanţi la trafic, având în vedere că făptuitorului i-a fost stabilită o sancţiune pecuniară în cuantumul prevăzut de sancțiunea prezentului articol, adică de 12 unităţi convenţionale, iar ca urmare, sancționarea nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieşind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat pe acesta de săvârșirea faptelor astfel cum au fost descrise în procesul-verbal de contravenție.

De asemenea, instanța remarcă că, procesul verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar în așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza probelor acumulate, iar petiționarului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumţii de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către petiționarul Ababii Constantin.

Pe lângă aceasta, instanța nu a mai determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația lui Ababii Constantin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei

de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. ***** din 04 iulie 2024, adoptată de către agentul constatator pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi respinsă, ca fiind nefondată.

În conformitate cu art. 448, art. 460, art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de Ababii Constantin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare Nord seria/nr. ***** din 04 iulie 2024, prin care Ababii Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional al RM, și sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale ce reprezintă echivalentul sumei de 600 lei şi cu aplicarea a 2 puncte de penalizare, ca fiind nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Edineț, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Toma Alexandru**